

நடராஜ வடிவம்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்
மைசூர் :: சென்னை

நடராஜ வடிவம்

தில்லைத் திருநடனம்

ஸ்ரீமத் விபுலாநந்த சுவாமிகளால்
இயற்றப்பட்டது

KOVILLOOR MADALAYAM

KOVILLOOR - 630 307

(NEAR) KARAIKUDI

PHONE - 468846

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்

மயிலாப்பூர் : : சென்னை - 4.

இஃது சென்னை மயிலாப்பூர் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்துத் தலைவரால்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

உரிமை பதிப்பாளர்க்குரியது

ஐந்தாம் பதிப்பு

XXX-11-1968

KOVILLOOR MADALAYAM
KOVILUR-630 307
MANAGIRI VIA
திருச்சிற்றம்பலம்

நடராஜ வடிவம்

“பூங்கமலத் தயனுமலர் புண்டரிகக் கண்ணானும்
தாங்குபல புவனமுமேற் சகலமுமா யகலாத
ஓங்குமொளி வெளியேநின் றலகுதொழ நடமாடுந்
தேங்கமழும் பொழிற்றில்லைத் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி.”

“ஆரணங்கண் முடித்தபதத் தானந்த வொளியுலகிற்
காரணங்கற் பனை கடந்த கருணைதிரு வருவாகிப்
பேரணங்கி னுடனாகும் பெரும்பற்றப் புலியூர்சேர்
சீரணங்கு மணிமாடத் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி.”

ஆகமங்கள் இலக்கண நூல்கள். சிற்சபேசனும்
சிற்றம்பலமும் அவ்விலக்கணங்களாற் கூறப்படுகின்ற
இலக்கியங்கள். இலக்கிய ஆராய்ச்சி
சிவாகமங்களின் யில்லாதோர் இலக்கண நூலறிவு நிரம்
முடிபு சிற்சபேசன் பப்பெருர்; அதுபோலச் சிற்சபேச
னைத் தெரியாத மாந்தர் சிவாகமப்
பொருளை உணர்ந்து கொள்ளமாட்டார். இனி, இலக்கிய

நாலுணர்ச்சிக்கு இலக்கண வுணர்ச்சி இன்றியமையா
 திருப்பதுபோலச் சிற்சபேசனாகிய நடராஜப் பெருமா
 னுடைய அருள்வடிவத்தி னியல்பினைச் சிறிதாவது
 உணர்ந்து கொள்வதற்குச் சிவாகமவுணர்ச்சி இன்றி
 யமையாததாகின்றது. சிவாகமங்கள் சிவவாக்கு. முற்
 றறிவனாகிய இறைவன் வேதாகமங்களை அருளிச்செய்தில
 னேல், சிற்றறிவராகிய யாம் அவனை யுணர்ந்து அவனது
 திருவடிக் கமலத்தை யடைதல் இயலாததொன்றாகும்.
 பிற்காலத்தில் மதுரையிலிருந்து தமிழாராய்ந்த புலவரது
 கவற்சியை நீக்கத் திருவுளங்கொண்டு அருந்தமிழிலக்கண
 நூலாகிய களவியலை அருளிச்செய்த தலைவன் ஆதிநாளில்
 வேதசிவாகமங்களை அருளிச்செய்தனன்.

‘மதியியலு நெடும்புரிசை மணிமாட
 மதுரைநகர் மருவுசங்கம்
 விதியியலு மிலக்கணநூற் பொருளியலை
 யுணர்ந்துய்ய மேலோர்க்கின்பம்
 பொதியியலின் றமிழியலுங் களவியலை
 யுவந்தளித்த புலவன் முன்னாட்
 பதியியலும் பசுவியலும் பந்தத்தி னியலுமுற்றும்
 பகர்ந்தான் மன்னே.’”

இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட சிவாகமங்களும்
 அவற்றின் வழி நூல்களும் இறைவனுக்கு உருவத் திரு
 மேனி யுண்டென்றும் அவ்வுருவத் திருமேனி “நடராஜர்,

சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், ரிஷபாருடர், கல்யாண சுந்தரர், பிஷாடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி, ஜலந்தராரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், ஹரியர்த்தர், அர்த்தநாரீசுவரர், கிராதர், கங்காளர், சண்டேசானுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்கரப்பிரதர், கஜமுகாநுக்கிரகர், சோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், சுகாசினர், தக்ஷிணமூர்த்தி, இலிங்கோற்பவரர்'' என இருபத்தைந்து வகைப்படும் என்றுங் கூறுகின்றன.

ஆகவே, இறைவனுக்கு நடராஜ வடிவமாகிய உருவத்திருமேனி யுண்டென்று ஆகமப்பிரமாணத்தினு லறி கின்றோம். “கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோலம்,” என்னும் ஒரு சாரார், “இறைவனுக்கு உருவத்திருமேனி யுளதாயின், அது எம்மாற் காணப்படுவதாகவேண்டும்; நாம் கண்டிலம். ஆதலினால் இறைவனுக்கு உருவத்திருமேனி யில்லை” என்பார். ஒருசார் மத நூல்களும் ‘கடவுள் அருபி; சிலை முதலிய விக்கிரகங்களாற் கடவுளைக் குறியீடுசெய்து வழிபடுகின்ற மார்க்கம் அஞ்ஞான மார்க்கம்’ என்று அங்காடி ஞானம் பேசத் தலைப்படுகின்றன. இங்ஙனம் பேசுகின்ற மத நூல்கள் தம்மை மறந்து இறைவன் நெருப்புச் சுவாலை வடிவமாக ஒருவர் கண்முன் தோற்றினு னெனவும், புரு வடிவமாக மற்றொருவர் தலைமீது இறங்கினு

வெனவுங் கூறுகின்றன. “கடவுள் எங்கண்ணுக்குத்
 தோற்றவில்லை. ஆதலாற் கடவுளுக்கு உருவமில்லை,”
 என்று சொல்பவர் சற்று ஊன்றி யோசிப்பாராயின்,
 காட்சியின்மை காட்சிப்பொருளி னின்மையினால் மாத்
 திரம் எய்துவதல்ல; பிறகாரணங்களாலும் காட்சியின்மை
 புண்டாதல் கூடுமென அறிந்துகொள்வாச். ஒருவ
 னுடைய கண்கள் துணியினற் கட்டப்பட்டிருக்கும்
 பொருது அவன் தன் முன் வைக்கப்பட்ட பொருளைக்
 காணமாட்டாதவ னாகின்றான். இருட்டறையினுள்ளே
 யடைப்பட்டிருப்பவன் அவ்வறையின் சுவர்களிலே
 தொங்குகின்ற சித்திரங்களி னழகை யொருவாற்றினு
 மறியமாட்டான். நமது இருதயமாகிய அறை பேரந்தகார
 மாகிய மலத்தினால் மறைப்புண்டிருக்கிறது. நம்முயிர்க்
 குயிராகிய இறைவன் நமது இருதய கமலத்தின்மீது உறை
 கின்றனெனினும் அந்தகாரத்தினுட்பட்ட நாம் அவனைக்
 காண்பதில்லை. அவனது திருவருள் விளக்கமாகிய
 பகலவன் நமது இருதயத்தினுட் பிரகாசிக்கும்போது நாம்
 இறைவனைக் காண்போம்; நமது கண்கள் பாவமாகிய
 துணியினற் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன; ஞானசாரிய
 னாகிய அருட்குரவன் கட்டை யவிழ்த்து விடுவானாயின்,
 நாம் கடவுளை நேராகக் கண்டு தரிசிப்போம். திருஞான
 சம்பந்தப் பிள்ளையாரும் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ச
 தேவரும் கடவுளை நேராகக் கண்டார்கள். சீகாழிப் பெரு

வாழ்வாகிய திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் தங் கண்
முன் தோன்றிய இறைவனது உருவத் திருமேனியை
இன்ன இன்ன இலக்ஷண முடையதென அழகு பொருந்திய
தேவாரத் திருப்பதிகங்களினால் விரித்துக் கூறி யிருக்
கின்றார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் எந்தக் காரியந்
தொடங்கும்போதும், அன்னையைக் கேட்டுவிட்டு வருகிறே
னென்று சொல்லி, உலகமாதாவை நினைப்பர்; அகிலாண்
டேசுவரி தனது தெய்வ வுருவத்தோடு அவர் கண்முன்
தோன்றி, அவர் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்துவிட்டு மறை
வாள். மனமாசு நீங்கிய பெரியோர் கண்முன்றோன்றிய
தெய்வ உருவம் ஒன்றல்ல; பலவாகும். முழுமுதற்
பொருளாகிய கடவுளைக் காவற் கடவுளாகக்கண்ட ஞானி
கள், எம்பெருமானை சங்கு, சக்கரம், கதை, கட்கம்,
கோதண்டம் என்னும் ஐந்து ஆயுதங்களை யேந்திய நீல
நிறத் திருமேனி பொருந்திய விஷ்ணுமூர்த்தமாகக் கண்டு
தரிசித்தார்கள். அக்கினிச் சுவாஸையின் நிறமும், சூல
மும், பிணைமும், டமருகமும் அக்கினியும் ஏந்திய திருக்
கரங்களும் மான் மருவும், அக்குமாஸையும் என்னும்
இவற்றோடு கூடிய உருத்திர மூர்த்தமாகக்கண்டு வழி
பட்டார் ஒரு சாரார். உமாதேவியார் ஒரு பக்கத்தில்
அமர்ந்திருக்கத் தரும தேவதையின் உருவமாகிய
வெள்ளை விடையின்மேல் ஆரோகணித்து, இளம்பிறைச்
சந்திரனும் கங்காநதியும் சடையின்மீது விளங்கப் பவளம்

போன்ற திருமேனியில் வெள்ளிய திருநீறு பொலிந்திருப்பத் தோன்றிய திருவுருவத்தைத் தவத்தின் மிக்கார்பலர் கண்டு கைதொழுதார். இந்த உமாமஹேசுவர வடிவமே மூவர் தேவாரங்களிலும் பெருகக் கூறப்படுவது. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தம்மை யாட்கொண்ட திருவடிவத்தையும் வேதமாகிய குதிரையின் மீதேறிவந்த திருவுருவத்தையும் நினைந்து மனமுருகிப் பாடியிருக்கிறார். சிதம்பரத்திலே கனகசபையின் கண்ணே ஆநந்த நடனஞ் செய்யும் திருவுருவத்தின் இயல்பைச் சமயகுரவரும் சந்தானாசாரியரும் பிறரும் அழகுபெறச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

ஆகமப் பிரமாணத்தினாலும், காட்சிப் பிரமாணத்தினாலும் உருவத்திருமேனியின் உண்மை நிச்சயிக்கப்படத் தக்கது எனக் காட்டினும். இனி, இவ்வுண்மை அநுமானப் பிரமாணத் அநுமானப் பிரமாணத்தினாலும் அறியப்படுவது எனக்காட்டுவாம். மாணத்தினாலும் சடமுஞ் சித்துமாகிய சேதனசேதனப் அறியலாம் பிரபஞ்சம் தோன்றி நின்றழிவதைக் காண்கின்றோம்; பிரபஞ்சத்தைப் பஞ்சகிருத்தியப் படுத்துகின்ற தலைவன் ஒருவனுளன் எனவும், அறிவினால் நிச்சயித்துக் கொள்ளுகிறோம். இந்தத் தலைவன் குணங்குறி கடந்தவனாக, குணங்குறியோடு கூடினவனாக என ஆராய்தல் வேண்டும். குணங்குறி கடந்த நிலையிற் செயலில்லை. செயல் தோற்றம்

போது குணமு முடன் ரேற்றுகிறது. குணம் உருவத்தைச் சார்ந்து நிற்பது. குண வேறு பாட்டினாலேதான் உருவ வேறு பாடு தோற்றுகின்றது. இங்ஙனம் ஆராயும்போது குணங்குறி கடந்த நிர்க்குண நிலை உருவமற்ற நிஷ்கள நிலையாமெனவும், குணங்குறியோடு கூடிய சகுண நிலை உருவத் திருமேனியோடு கூடிய சகள நிலையாமெனவும் அறிகின்றோம். இவை யிரண்டினுக்கும் இடையாய நிஷ்களசகளத் திருமேனியும் ஒன்று உண்டு எனப் பின்னர்க் காட்டுவோம். நிஷ்களம், நிஷ்களசகளம், சகளம் என்பவற்றை முறையே அருவம், அருவருவம், உருவம் என வழங்குவாம். இனி உயிர்களாகிய நமக்குத் தனது பூரணவியல்பை யுணர்ந்தும் பொருட்டு ஞான சாரியாக வருகின்ற எல்லையில், பரம பதியாகிய இறைவன் மானிடச்சட்டை சாத்தி நம்மனோரைப்போல, “ஊண், உறக்கம், இன்ப துன்பம், பேர் ஊர், ஆதி ஒவ்விட ” வருவது இன்றியமையாததாகின்றது.

“காணரிய வல்லலெல்லாத் தானே கட்டுக்
கட்டாக விளையுமதைக் கட்டோ டேதான்
விண்ணிற்கீழ் பூரமலை படுதீப் பட்ட
வித்தையெனக் காணவொரு விவேகங் காட்ட
ஊனுறக்க மின்பதுன்பம் பேரு ராதி
யொவ்விடவு மெனைப்போல வருவங் காட்டிக்
கோணறவோர் மான்காட்டி மானை யிசீக்குங்
கொள்கையென வருண்மௌன குருவாய் வந்து ”

எனத் தாயுமான சுவாமிகள் கூறியதனை நோக்குக. இனி மானிடராகிய நம்முடைய வடிவம் தானாக எழுந்த மூலவடிவமா, அன்றேல், பிறிதொரு வடிவத்தைப் பார்த்து அமைக்கப்பட்ட வடிவமா, என ஆராய்தல் வேண்டும். சித்திர மெழுதுவோன் ஒரு வடிவத்தை நேரிற் பார்த்தோ நினைவின்றி பார்த்தோ மற்றொரு வடிவத்தை யெழுதுகிறான். படைத்தற் கடவுளாகிய பிரமதேவன் எந்த மூல வருவத்தைப் பார்த்து ஆண் பெண் பாலாரசுகிய மானிடரது உருவத்தை யமைத்தான் என்று விசாரிப்போமாயின், அநாதியாக அமைந்து நின்ற சிவ வடிவத்தையும், சத்தி வடிவத்தையும் பார்த்து அமைத்தானென அறிந்து கொள்வோம்.

இறைவனுக்கு உருவத்திருமேனி யுண்டென அறிந்தாம். அவ்வுருவம் நம்மனோருக்குரிய உருவத்தைப் போன்றதாயின், அதனை உண்டாக்குதற்கு ஒரு கருத்தா வேண்டும். நமது உருவம் மாயாகாரிய வடிவமாகும்; இறைவன் நின்மலனாதவினால் அவனுடைய உருவத்திருமேனி உருவத் திரு மாயாகாரிய வடிவமன்று. நிறைந்த மேனி அருள் ஞானமுஞ் செயலுமுடைய முதல்வன் வடிவம் உயிர் கண்மாட்டு வைத்த கருணையினால் தான் நினைந்ததொரு திருமேனியைக் கொண்டருளுவன்.

“குறித்ததொன் ருக மாட்டாக் குறைவில் னாத லாலும்
நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத்தொழி லுடை நிலைமையானும்
வெறுப்பொடு விருப்புத்தன்பால் மேவுதலிலாமை யானும்
நிறுத்திடு நினைந்த மேனி நின்மல ன்ருளி னாலே”

37-1

முதல்வனது திருவுரு அருள்வடிவ மாதலால், அவ்வுருவிலே
தோன்றும் குணங்கள், உணர்வு, கருமம், கரசரணாதி, சாங்கோ
பாங்கம் அனைத்தும் அருள்வடிவமேயாம். இவற்றையெல்லாம்
இறைவன் உயிர்களின் பொருட்டென்றே யெடுத்துக்
கொண்டனன்.

“உருவருள் குணங்க ளோடு முணர்வரு ளருவிற் றேன்றுங்
கருமமு மருள ரன்றன் கரசரணாதி சாங்கந்
தருமரு ளுபாங்க மெல்லாந் தானரு டனக்கொன் றின்றி
அருளுரு வுயிருக் கென்றே யாக்கின னசிந்த னன்றே.”

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகிய
பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்தற் பொருட்டும், மெய்யடியார்
தியானபாவனை செய்தற் பொருட்டும், வேதாசுவஸ்தியின்
பொருளை யுணர்த்தற் பொருட்டும், ஆன்மாக்களுக்குப்
போகத்தைக் கொடுத்துப் பாசத்தைக் கெடுத்து முத்தியை
அளித்தற் பொருட்டும் முதல்வன் உருவத் திருமேனி கொள்ள
வேண்டியது இன்றியமையாததாமெனச் சைவசித்தாந்த வழி
நூல் கூறும்.

“படைப்பாதித் தொழிலும் பக்தரீக் கருளும் பாவனையு நூலும்
இடப்பாக மாத ராளோ டியைந்துயிரீக்கின்ப மென்றும்
அடைப்பானு மதுவு முத்தியுளித்திடும் யோகும் பாசந்
துடைப்பானுத் தொழிலுமேனி தொடக்கானேற் சொல்லொணாதே”

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்
என்னும் ஐந்தொழிலையுஞ் செய்கின்ற நிலையில் தனிப் பரம்
பொருளாகிய இறைவன் முறையே பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன்
மகேசுவரன், சதாசிவன் என்னும் ஐந்து
சீவ பேதங்கள் மூர்த்திகளாக விளங்குவான். இவை
ஒன்பது யைந்தும் சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என
நான்கும் ஆகிய ஒன்பது பேதங்களாகவும்
நடிப்பவன் முழு முதற் கடவுளாகிய ஒருவனே யாவன்.

“சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் நிகழு மீசன்
உவந்தரு ன்ருத்தி ரன்றன் மாலய னென்றி னென்றாய்ப்
பவந்தரு மருவ நாவங் குருவரா லுபய மொன்றும்
நவந்தரு பேத மேக நாதனே நடிப்ப னென்பர்.”

சிவம், சத்தி, நாகம், விந்து என்னும் நான்கும் அருவத்
திருமேனி; சதாசிவமூர்த்தம் அருவுருவத்திருமேனி; மகேசு
வரன், உருத்திரன், மால், பிரமன் நான்கும் உருவத்திருமேனி.
இவை ஒன்றிலிருந்தொன்றாகத் தோற்றும் முறையைத்
“தில்லைத் திருநடனம்” என்னும் வியாசத்தினுட் காட்டுவாம்.

KOVILOOR MADALAY
KOVILOOR - 630 307
(NEAR KARAKUDI
PHONE 1-436846)

னுட் காட்டுவாம். பிரமா படைத்தந் தெய்வமென்றினை
மாத்திரம் உடையர்; விஷ்ணு படைத்தந் கருத்தலுக் குறிப்பிற்
உருத்திரர் முத்தொழிலுக்குரியர்; மகேசுவரன் நாகெழுமிவக்
குரியர்; சதாசிவர் ஐந்தொழிலுக்குரியர். பஞ்சகிருத்தியங்
களையுந் தன்னுள்ளடக்கி அவற்றுக்கு அப்பாலாகவும் நிற்பது
முதல்வனது உண்மை வடிவம். ஆதலினால், பிரம விஷ்ணுக்
களாலே அடிமுடி தேடிக் காண்டற் கரிய முழுமுதற் கடவுளது
திருமேனியைக் குறிப்பிடுகின்ற உருவம் பஞ்சகிருத்தியங்
களையுங் காட்டி அவற்றுக்கு அப்பாலாகவும் நிற்கவேண்டும்.
சிற்சபையில் நடனஞ் செய்கின்ற ஆனந்த நடராஜனது
திருவுருவம் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் காட்டுவதோடு ஞானமய
மாகிய சிதாகாசத்தின் இயல்பையும் அறிவுறுத்துவது.
ஆதலினால் நடராஜ மூர்த்தம் ஏனைய மூர்த்தங்களிலும் பார்க்கச்
சிறப்புடையதாயிற்று.

இறைவனது மந்திர வடிவத்தைப்பற்றி ஒரு சில குறிப்புகள்
கூறி யப்பாற் செல்வாம். மந்திராத்துவா, பதாத்துவா,
வார்ணாத்துவா, புவனாத்துவா, தத்து
மந்திர வடிவம்; வாத்துவா, கலாத்துவா என ஆறு அத்து
அத்துவா வடிவம் வாக்களுள். மந்திரங்கள் பதங்களாலும்,
பதங்கள் வர்ணங்களாலும், வர்ணங்கள்
புவனங்களாலும், புவனங்கள் தத்துவங்களாலும், தத்துவங்கள்

கலைகளாலும் வியாபிக்கப்பட்டன வென்று ஆகம நூல்கள் கூறுகின்றன. சப்த கோடி மகா மந்திரங்களும் மந்திராத்துவா வெனப்படுவன. இவற்றினுள் வியாபித்து நின்ற அநேக பேதங்களையுடைய பதங்கள் பதாத்துவா வெனப்படுவன. பதங்களுள் வியாபித்து நின்ற அகாராதி ஹகாராந்தமாயுள்ள (வடமொழி நெடுங்கணக்கு) ஐம்பது அக்ஷரங்கள் வர்ணாத்துவா வெனப்படுவன. இவற்றினுள் வியாபித்து நின்ற புவனங்கள் புவனாத்துவா எனப்படுவன. இவற்றினுள் வியாபித்து நின்ற சிவதத்துவம் முதற் பிரகிருதி தத்துவம் இறுதியாகவுள்ள தத்துவம் முப்பத்தாறும் தத்துவாத்துவா. தத்துவாத்துவாவினுள் வியாபித்து நின்ற சிருஷ்டி சக்கர மாகிய நிவிர்த்திகலை, ஸ்திதி சக்கர மாகிய பிரதிஷ்டாகலை, சங்கர சக்கரமாகிய வித்தியாகலை, திரோபவ சக்கரமாகிய சாந்திகலை, அநுக்கிரக சக்கரமாகிய சாந்தியதீதகலை ஆகிய ஐந்தும் கலாத்துவா எனப்படுவன. இவ்வாறு அத்துவாக்களையும் முதல்வனுக்குரிய வடிவமாக வேதாகமங்கள் கூறுகின்றன. உலகெலாமாகி நின்றலும், அவற்றின் வேராய்நின்றலும், உடன் நின்றலும், ஆகிய மூன்றும் இறைவனுக்குரிய இலக்கணங்களாதலின், வேதாகமங்கள் அவ்வண்ணம் உரைத்தன என அறிக. உலகுயிர்களெங்கும் அத்துவிதமாய்க்கலந்து பிரிவின்றி நின்றனெனினும்,

இறைவன் உலகுயிர்களாகிய இவற்றின் றன்மைகள் தன்கட் பொருந்துதலின்றி நின்மலனாய் நிற்பான் என அறிக.

“உலகெலா மாகி வேரு யுடனுமா யொளியா யோங்கி அலகிலா ஷயீர்கள் கன்மத் தாணையி னமர்ந்து செல்லத் தலைவனா யீவற்றின் றன்மை தன்க்கெய்த லின்றித்தானே நிலவுச் சரமலனாகி நின்றன னீங்கா தெங்கும்.”

அத்துவா வடிவங்களுள்ளே மந்திர வடிவங்கள் சிறந்தன. சுத்த மாயையிலே தோன்றிய முதன்மை யுடையனவாக லாலும், சிவசத்தி இவற்றை யதிட்டித்துநின்று சாதகருக்குப் போக மோகங்களை யளித்தலாலும், ஏனைய அத்துவா வடிவங்களிலும் பார்க்க மந்திர வடிவங்கள் சிறப்பெய்தின. இவற்றினுள் உயிர்க்குறுதி பயக்கும் மகா மந்திரமாகிய பஞ்சாக்கரம் நடராஜ வடிவமாக அமைந்து நின்றது.

பஞ்சாக்கர வடிவத்தினிலக்கணத்தையும், பஞ்சகிருத்திய வடிவத்தினிலக்கணத்தையும், உண்மை பஞ்சாக்கர வடிவம்: ஷிளக்க நூலாசிரியராகிய திருவதிகை பஞ்சகிருத்திய மனவாசகங் கடந்தார் என்னும் பெரியார் வடிவம் உரைத்த செய்யுட்களினுதலியால் ஆராய்ந்துணர்வாம்.

“ஆடும் படி கேணல் லம்பலத்தா னையனே
நாடுத் திருவடியி லேநகரங்—கூடு
மகர முகரம் வளர்ந்தோள் சிகரம்
பகருமுகம் வா முடியப் பார்.”

[ஐயனே ! எல்லா நன்மைகளுக்கும் ஆதாரமாகிய
திருச்சிற்றம்பலவன் நடனஞ் செய்யும் முறைமையாகக்
கொண்ட திருவுருவத்தின் இயல்பினைச் சொல்லுகிறேன்.
கேட்பாயாக. நினைத்தற்கரிய திருப்பாதத்திலே நகாரம்
பொருந்தும்; திருவயிற்றிலே மகாரம் பொருந்தும்; வளர்ந்து
தோன்றும் திருத்தோளிலே சிகாரம் பொருந்தும்; சொல்லப்
பட்ட திருமுகத்திலே வகாரம் பொருந்தும்; திருமுடியிலே
யகாரம் பொருந்தும்.]

“அஞ்செழுத்தே யாகமமு மண்ண லருமறையும்
அஞ்செழுத்தே யாதிபுரா ணம்மனைத்து—மஞ்செழுத்தே
ஆனந்தத் தாண்டவமும் யாவைக்கு மப்பாலா
மோனந்த மாமுத்தி யும்”

என்பதனால் ஐந்தெழுத்தே ஆனந்தத்தாண்டவமா மென
அறிகின்றோம்.

“சிவனரு ளாவி திரோத மலமைந்தும்
அவனெழுத் தஞ்சினடை வாம்”

என்றமையால் சிகார முதலாகிய ஐந்தக்கரங்களும் சிவன்,
அருள், ஆன்மா, திரோதம், மலம் எனும் ஐந்துமாம் என
அறிக.

“தோற்றந் துடியதனிற் றேயுந் திதியமைப்பிற்
சாற்றியிடு மங்கியலே சங்காரம்—ஊற்றமா
யூன்று மலரீப்பதத்தி லுற்ற தீரோதமுத்தி
நான்ற மலரீப்பதத்தே நாடு.”

[டமருக மேந்திய திருக்கரத்திலே படைத்தற் றெழிலையும்,
அமைத்த திருக்கரத்திலே காத்தற் றெழிலையும், அக்கினி
யேந்திய திருக்கரத்திலே சங்காரத் தொழிலையும்,
உறுதியாயூன்றிய திருப்பாதத்திலே மறைத்தற் றெழிலையும்,
தூக்கிய திருப்பாதத்திலே அருளற் றெழிலையும் ஆராய்ந்தறி
வாயாக.]

தி ல் லை த் திரு நட ன ம்

“ஆதியாய் நடுவு மாகி யளவிலா வளவுமாகிச்
சோதியா யுணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
பேதியா வேக மாகிப் பெண்ணுமா யாணுமாகிப்
போதியா நிற்குந் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி.”

“கற்பனை கடந்து சோதி கருணையே வடிவமாகி
அற்புதக் கோல நீடி யருமறைச் சிரத்தின் மேலாஞ்
சிற்பர வியோம மாகுந் திருசிற்றம் பலத்து ணின்று
பொற்புறு நடஞ் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.”

உரைமன மிறந்து நின்றவொரு தனிக்கடவுள் ஆன்மாக்கள்
மீது வைத்த பேரருளிஞாலே அவ்வருளே வடிவமாகத்
தோற்றுவான் என்னும் உண்மையை “நடராஜ வடிவம்”
என்னும் வியாசத்தினுள் ஆராய்ந்துணர்ந்தாம். ஆங்கு
உருவம் பற்றி யாராய்ந்தாம். “தில்லைத் திருநடனம்” என்னும்
இத்தலைப் பெயர்க்கீழ்த் தொழில்பற்றி யாராய்வாம். முதலில்
தெரிசித்த முத்திதரும் ஸ்தலமாகிய சிதம்பர ஸ்தலத்தின்
மகிமையைப்பற்றிச் சில குறிப்புகள் கூறி
சிதம்பர ஸ்தலம் யப்பாற் செல்வாம். நிலவுலகத்திலுள்ள
ஆன்மாக்களுக்கு அநுக் கிரகிக்கும்
வண்ணம், முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் கோயில்

கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்தலங்களுள்ளே மிகச் சிறந்த ஸ்தலம் சிதம்பர ஸ்தலமாம். இது முன்னாளில் தில்லைக் காடாகவிருந்த காரணம் பற்றித் தில்லைவனம் எனவும் வழங்கப் படும். புலிக்கால் முனிவராகிய வியாக்கிரபாதரும் ஆதிசேஷனுடைய அவதாரமாகிய பதஞ்சலி மகா முனிவரும் தவம் புரிந்து நடராஜ மூர்த்தியைக் கண்டு தரிசிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்ற இடம் இத்தில்லைவன மென்ப. இந்தத் தில்லைவனமானது விராட் புருடனுக்கு நடுநாடியாகிய சுமுமுனை நாடியாக அமைந்தது. இந்த ஸ்தலத்திலே மூலலிங்கத்துக்குத் தெற்கே வேதங்களுங் காணாத நிலைபெற்ற சபையொன்றுண்டு; அச்சபையின் கண்ணே எம்மையாளுடைய ஐயன் எக்காலத்தும் ஆநந்த நிருத்தஞ் செய்தருளுவான். இவ்வுண்மையை,

“ நாடரு நடுவி னாடி நலங்கிளர் தில்லை நேர்போய்க்
கூடுமங் கதனின் மூலக்குறியுள ததற்குத் தென்னர்
மாடுறு மறைகள் காணு மன்னுமம் பலமொன் றுண்டங்
காடுது மொன்று மென்று னென்னையா ளுடைய வையன்”

என்னுங் கோயிற்புராணச் செய்யுள் இறைவனுடைய திரு வாக்காக எடுத்துக் கூறும். அண்டமும் பிண்டமும் தம்முள் ஒப்புடைய வாதலினாலே, பிண்டத்தில் அமைந்திருக்கின்ற இடைநாடி, பிங்கலைநாடி, சுமுமுனைநாடி யென்னும் இவற்றிற்கு நேரொப்பாக இலங்கை, இமயம், தில்லையாகிய மூன்று தலங்களும் அண்டத்தில் அமைந்திருக்கின்றன. இடைநாடி

இலங்கைக்கு நேராகச் செல்லும், பிங்கலைநாடி நன்மைமிக்க இமயமலைக்கு நேராகப் போகும், நாடுதற்கரிய சுழுமுனைநாடி தில்லை வளத்திற்கு நேரே போய்க்கூடும் எனவும், தாம் அத்திருத்தலத்தில் சதா ஆநந்த நிருத்தம் செய்வதாகவும் நடராஜ மூர்த்தி ஆதிசேஷனுக்குக் கூறினார். சுழுமுனை நாடியிற் பிராணனை நிறுத்திய யோகிகளுக்குப் பேரின்பப் பெறும்பேறு வந்து எய்துவதை யொப்பச் சிதம்பர ஸ்தலத்தை யடைந்து தரிசித்த பேருக்கு முத்தியின்பங் கைகூடுமாதலினால், அண்டத்திலுள்ள சிதம்பரமும் பிண்டத்திலுள்ள சுழுமுனை நாடியும் நம்முள் ஒத்து நடப்பன.

“எண்டரு முத மைந்து மெய்திய நாடு மூன்று
மண்டல மூன்று மாகி மன்னிய புணர்ப்பி னாலே
பிண்டமு மண்ட மாகும் பிரமனோ டைவ ராகக்
கண்டவர் நின்ற வாறு மிரண்டினுங் காணலாகும்.”

சித் + அம்பரம் = சிதம்பரம். அம்பரம் என்னும் மொழி, ஆகாசம், வெளி யெனப் பொருள்படும். இச்சொல் அம்பலம் எனத் திரிவு பட்டும் நடக்கும். சிதம்பரம் சிற்றம்பலமாகும்.

ஹிருதய கமலத்திலே சிதாகாச வடிவமாகிய

சிற்பை பரவெளி யமைந்திருக்கின்றது. இது அனைத்

பிரமபுரம் தினுக்கும் ஆதாரம். சாந்தோக்கியோ

பநிடத்தின் எட்டாவது பிரபாடகத்தின்

முதற்காண்டம் இவ்வுண்மையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

அக்காண்டத்தை மொழி பெயர்த்துத் தருவாம்.

1. ஓம் பிரமபுரமாகிய இச்சரீரத்திலுள்ள தகரமாகிய புண்டரீக வீட்டினுள்ளே ஆகாசம் இருக்கின்றது. அவ்வாகாசத்தினுள்ளே யிருக்கிற பொருளைத் தேடியறிதல் வேண்டும்.

2. “பிரமபுரமாகிய இச்சரீரத்திலுள்ள தகரமாகிய புண்டரீக வீட்டினுள்ளே ஆகாசம் இருக்கிறது. அவ்வாகாசத்தினுள்ளே எதனைத் தேடி யறிதல் வேண்டும்?” என (மாணுக்கர்) விசாரிப்பாரெனில்,

3. “புறத்தே யிருக்கிற ஆகாசம் எவ்வளவு விரிவாயிருக்கிறதோ, இருதயத்தினுள்ளே யிருக்கிற ஆகாசமும் அவ்வளவு விரிவாயிருக்கிறது; மண்ணுலகமும், வானுலகமும், காற்றும், நெருப்பும், சூரியனும், சந்திரனும், மின்னற்கொடியும், நகைத்திரக் கூட்டமும் என்று புறத்தே தோன்றுகின்றவும், இனிமேல் தோற்றப்போகின்றனவு மாகிய அனைத்தும் அதனுள்ளே யிருக்கின்றன” என்று (ஆசிரியன்) கூறுவான்.

4. “எல்லாப் பிராணிகளும், எல்லா விருப்பங்களுமாகிய அனைத்தும் (இச்சரீரமாகிய) பிரமபுரத்தினுள்ளிருக்கின்றன வென்றால், வயது முதிர்ந்து உடல் விழும் போது யாது சம்பவிக்கின்றது?” என (அவர்கள்) விசாரித்தால், அதற்கு மறுமொழி வருமாறு:—

5. “இதனுடைய மூப்பினால் அது மூப்படைவதில்லை; இதனுடைய மரணத்தினால் அது மரணமடைவதில்லை. (இருதய கமலத்தினுள்ளிருக்கும் உண்மைப் பொருளாகிய) அதுவே உண்மையான பிரமபுரம். அது தீங்கற்றதாய், மூப்புச் சாக்காடற்றதாய், துன்பமற்றதாய், பசிதாகமற்றதாய் உண்மையை விரும்பி உண்மைத் தீர்மானங்களைக் கைக் கொள்ளும். (இங்குள்ளார் இடந்தேசங்களின்மேற் பற்று வைத்துக் கட்டிகைக் கமைந்து நடப்பது போல.)”

6. “இவ்வுலகத்திற் பாடுபட்டுத் தேடிய பொருள் அழிந்து போவது போலப் புண்ணிய பலத்தினால் வந்த மேலுலக வாழ்க்கையும் அழிந்துபோம். ஆன்மாவாகிய உண்மைப் பொருளை யறியாது இவ்வுலக வாழ்க்கையினின்று நீங்குவோர் மற்ற உலகங்களிலும் பந்த முற்றவராவார். இவ்வுலக வாழ்க்கையில் ஆன்மஞானத்தையடைந்தவர் எல்லா உலகங்களிலும் பந்தமற்ற வீட்டு நிலையை யடைந்தவராவார்.”

மேலே சுருதியுரைத்த ஆகாசமே சிதாகாச மெனப்படுவது.

சித்தாகாசம், பூதாகாசம் என வேறு இருவகை ஆகாசங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய இயல்பினை நோக்கும்போது நாம் ஒருவரில் மூவராயிருக்கின்ற தன்மையை யறிவோம். சீதோஷ்ணங்களால் வருந்தும் போதும் நோயுற்றபோதும்

உடலமே நாமென்று நினைத்துத் துன்புறுவோம். ஞான சாஸ்
திரங்களை யாராயும்போது அவற்றின்
பஞ்சபூதபரிணாமம் மேல் கருத்துப் பதியச் சரீரத்தை மறந்து
மனமே நாமென்னு மெண்ண முற்றிருப்
போம். மனம் மடிந்த சமாதி நிலையில் சிவத்தோடு அத்து
விதமாக நின்ற நமது உண்மை நிலையை யறிவோம். மேலே
யெடுத்துக் காட்டிய சுருதியினால் அறிவுறுத்தப்பட்டது
அவ்வுண்மை நிலையேயாம். இம்முன்று நிலைக்கு மொப்பவே
மூவகை யாகாசமும் நிலைபெற்று நின்றன. பிரபஞ்சத்திற்கு
முதற்காரணமாகிய மாயையும் மூன்று. அவை சுத்தமாயை
(மகாமாயை, பரப்பிரகிருதி, விந்து, குண்டலினி, வித்தை,
மாயை, பரை, பரவாகீசவரி என்பன பரியாய நாமங்கள்),
அசுத்தமாயை (சூக்குமப் பிரகிருதி, மோகினி), பிரகிருதிமாயை
(தூலப்பிரகிருதி, மகத்) என்பன. தூலப்பிரகிருதியினுட்
சூக்குமப் பிரகிருதியும், சூக்குமப் பிரகிருதியினுள் மகா
மாயையும் வியாபித்து நிற்பது போலப் பூதாகாசத்தினுட்
சித்தாகாசமும் சித்தாகாசத்தினுட் சிதாகாசமும் வியாபித்து
நிற்பன. ஆதலினால் சிதாகாசமே அனைத்தினுக்கும் ஆதார
மானது. ஆகாசத்தினின்று வாயுவும், வாயுவினின்று தேயுவும்,
தேயுவினின்று அப்பும், அப்பினின்று பிருதுவியுந் தோன்றுவன
வென்பது சமயநூலுக்கும் பௌதிக சாஸ்திரத்துக்கும் ஒப்ப

முடிந்ததாதலின், பரப் பொருளாகிய பிரபஞ்சத்தோற்றமாக நங்கண் முன்னே தோன்றுகிற மண், நீர், நெருப்பு, காற்று என்னும் நான்கு மகா பூதங்களும் அருவுருவவடிவான பூதாகாசத்தினின்று தோன்றின வென்பது புலப்படுகின்றது. ஆகாச (Ether)ப் பரப்பிலே நீரிற் சுழிகள் போற்றோன்றி நின்ற நுண்ணிய மின்னுருக் (Electrons) களின் கூட்டமாகிய அணுக்களா (Atoms) லமைந்தன அனைத்துச் சடப்பொருட்களு மெனத் தற்காலத்து விஞ்ஞான நூலாசிரியருங் கூறுவர். சிதாகாச சித்தாகாசங்களினியல்பை அன்றாறறியார்.

இனித் தோற்றக் கிரமத்தை யாராயும்போது அதுவும் தூலதிருஷ்டி குக்குமசிருஷ்டி யென இருவகைப் படுமென்றறி வாம். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், பஞ்சகிருத்தியத் தலைவர் மறைத்தல், அருளல் என்னும் பஞ்சகிருத் தியங்களும், மண், நீர், அனல், வாயு, ஆகாசம் என்னும் பஞ்சபூதங்களும் நிரனிரையாக ஒன்றினோடொன்று தொடர் புற்று நிற்பன. அருவுருவ மாகிய ஆகாயத்தினின்று உருவ பூதங்களும் வாயு, தேயு, அப்பு, பிருதுவி யென்னு மிவை முறையே தோற்றியதுபோல நிஷ்கள சகள வடிவினராகிய சதாசிவ மூர்த்தியினிடத்தினின்று மகேசுவரர், உருத்திரர், விஷ்ணு, பிரமா என்னுஞ் சகள மூர்த்திகள் நால்வரும் முறையே தோற்றுவர். பிருதுவி தத்துவத்தினுள் வியாபித்து நின்ற

நிவிர்த்திகையை யதிஷ்டித்த பிரமதேவர் உலகங்களைப் படைப்பார்; நாராயண (நீரிந்ரோன்றிய) மூர்த்தி உலகங்களைக் காப்பார். அக்கினி நிறத்தினராய் அக்கினி புவனத்திலிருக்கும் உருத்திரர் அழித்தற்றொழிலைச் செய்வார். வாயு புவனத்தினின்ற மகேசுரர் மறைத்தற் றொழிலைச் செய்வார். ஆகாய புவனத்தில் வசிக்கும் சதாசிவர் அநுக்கிரகத் தொழிலைச் செய்வார்.

“பரசிவம் பிரம மென்னப் பட்டொரு திவு மின்றி உரைமன மிறந்து நின்ற வொருசிவ லிங்கத் தன்னின் வருமுயர் சதாசிவன்ருன் மற்றவன் றனைப்பொருந்தும் அருமைகொண் ஞானசத்தி யவர்களாற் சிவனு திப்பான்.”

[சிவனென்றது மகேசுவரரை]

“சாற்றுமச் சிவனுக் கிச்சா சத்தியவ் விருவரானுந் தோற்றுவ னுருத்திரன்ருன் சொல்லிய விவரீக்குச் சத்தி மாற்றருங் கிரியை யென்ப மற்றிவ ரிருவர் பாலும் போற்றுறு மரியு திப்பன் பொறியவன் சத்தியாமால்,”

“அத்திரு மாலு மாவ மளிப்பவந் துதிப்பன் வண்டு மொய்த்திசை முரலுஞ் செங்கேழ் முளரிவா னவன வற்குச் சத்திவெண் கமலை யின்னார் தரவரு முலகத் தோற்றம் நித்தனங் குருகு கேச னினை ஷமாத் திரையினுமால்.”

“அவனன்றி யோரணுவு மசையாது” என்னும் ஆப்தர் வாக்கின்படி பஞ்சகிருத்தியத் தலைவர் பரமபதியாகிய

இறைவனுடைய அருட்சத்தியினாலே ஐந்தொழிலும் நிறை
வேற்றுவர். அவன் இயக்காவிட்டாற் பஞ்சகிருத்தியங்களும்
நடைபெற மாட்டா. முதல்வன் உயிருக்
திரு நடனத்தி குயிராகி நின்றமையினால் அவன்மேற்
இலே பஞ்ச பட்ட அடி சர்வ ஜீவகோடிகள் மேலும்
கிருத்தியமும் பட்டது; அவன் சனகர் முதலிய முனிந்
நடைபெறுவன திரர் நால்வருக்கும் ஞானபாதத்தை
யுபதேசித்தபொழுது ஒருகண நேரத்துக்கு
யோகநிலையிலிருக்க விண்ணுலகத்துத் தேவரும், மண்ணகத்து
மானிடரும் காமப்பற்றின்றியிருந்தனர்; உமாதேவியார் இறை
வனது கண்ணினை மறைக்க எல்லாவுலங்களிலும் இருள்
குழந்துகொண்டது.

“நாயகன் கண்ணை யப்பா னாயகி புதைப்ப வெங்கும்
பாயிரு ளாகி மூடப் பரிந்துல கினுக்கு நெற்றித்
தூயநேத் திரத்தி இலே சுடரொளி கொடுத்த பண்பிற
நேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேச தென்னார் ”

“கண்ணுதல் யோகி ருப்பக் காமனின் றிடவேட் கைக்கு
விண்ணுறு தேவ ராதி மெலிந்தமை யோரார் மாருன்
எண்ணவேண் மதனை யேவ வெரிவிழித் திமவான் பெற்ற
பெண்ணினைப் புணர்ந்து யிர்க்குப் பேரின்ப மளித்த தோரார்.”

“போகியா யிருந்து யிர்க்குப் :போகத்தைப் புரித லோரார்
யோகியா யோகமுத்தி யுதவுத லதுவு மோரார்
வேகியா னுற்போற் செய்த வினையினை வீட்ட லோரார்
ணகி யா மூடரெல்லா மும்பரி னொருவனென்பார் ”

“ உலகமே யுருவ மாக யோநிக னுறுப்ப தாக
இலகுபே ரிச்சா ஞானக் கிரியையுட் கரண மாக
அலகிலா வ்யர்கட் கெல்லா மறிவினே யாக்கி யைந்து
நலமிகு தொழில் னோடு நாடக நடிப்பு னாதன்.”

அரங்கத்திலே புகுந்து நடிக்கின்ற கூத்தற்கு உருவுமுறுப்
பும் கரணமும் பயனுந் தொழிலும் அமைந்தவாறே, சிதா
காசமாகிய அரங்கத்து நடிக்கும் பரம நாடகனாகிய
முதல்வனுக்கும் அசித்துப் பிரபஞ்சம் தூல உருவமாக
வும், சித்துப் பிரபஞ்சம் உறுப்புக்களாகவும், இச்சை
ஞானக்கிரியைகள் கரணமாகவும், உயிர்கட்கு அறிவினை
யாக்கிவைத்தல் பயனாகவும், பஞ்சகிருத்திய விரிவே
தொழிலாகவும் அமைந்து நின்றன.

தோற்றப் பொருளனைத்தினுக்கும் ஆகாசம் ஆதார
மென முன்னர்க் கூறினாம். இவ்வாகாசம் ஒலிபற்றி
யெழுவது; ஆதலால் இறைவனுடைய
பஞ்சகிருத்திய கையிலேந்திய டமருகம் ஒலிக்குறிப்
வடிவத்தின் பின் வழி வந்த ஆகாசத்துக்கு உற்பத்
திலக்ஷணம் தித் தானமானது. ஆதலால் அனைத்
துப் பொருட்களுக்கும் உற்பத்தித் தான
மாயிற்று. ‘அஞ்சன்மின்’ என்னுங் குறிப்பினைக் காட்
டும் அபயகரம் காத்தற்றெழிலைச் செய்கின்றது. கையி
லேந்திய அக்கிலி சங்காரத் தொழிலைச் செய்வது.

முயலகன் ஆணவ வடிவம்; அவனை மிதித்த திருப்பாதம்
மறைத்தற்றெழிலைக் காட்டுவது, தூக்கிய திருப்பாதத்
தின் நிழலில் இந்த கலியுகத்திற்றினும் திருநாளைப்
போவார் நாயனாரென்னும் நந்தனரும், திருவாதவூரடி
களும் அடைந்தார்கள்.

சிதம்பரத்தில் சிற்சபையிலே, நடராஜ மூர்த்திக்கு
வலப்பக்கத்திலே மாசுபடியா ஆகாய
சிதம்பர ரகசியம் மூர்த்தமாகிய சிதம்பர ரகசியம் இருக்
கின்றது. இம்மூர்த்தம் நாமரூபவிகற்
பப்படாதது; ஆதலினால் அனைவராலும் வழிபடற்
குரியது.

“சன்மார்க்க ஞானமதின் பொருளும் வீறு
சமயசங்கே தப்பொருளுந் தானென் ருகப்
பன்மார்க்க நெறியிலுங் கண்ட தில்லை
பகரீவரிய தில்லைமன்றுட் பார்த்த போதங்
சென்மார்க்க மிருக்குதெல்லாம் வெளியே யென்ன
வெச்சமயத் தவர்களும்வந் திறைஞ்சா நிற்பர்
கன்மார்க்க நெஞ்சமுள வெனக்குந் தானே
கண்டவுட னுனந்தங் காண்ட லாகும்”

எனத் தாயுமான சுவாமிகள் கூறிய செய்யுளை நோக்குக.
காஞ்சியிற் பிருதுவி மூர்த்தமாகவும், திருவானைக்காவில்
அப்புமூர்த்தமாகவும், திருவண்ணாமலையிற் றேயு மூர்த்த
மாகவும், திருக்காளத்தியில் வாயு மூர்த்தமாகவும், குரிய

லிம்பத்திற் குரிய மூர்த்தமாகவும், சேரமநாதத்திற்
சந்திரமூர்த்தமாகவும், அனைத்துயிர்களிடத்திலும் பசு
பதியாகவும் அமர்ந்த முதல்வன் சிதம்பர ரகசியத்தில்
ஆகாய மூர்த்தமாக விளங்குவான்.

ஐந்தொழில்களும் ஆநந்த நடனத்தினால் நடந்தேறு
கின்றன வெனவுணர்ந்தோம். நாம் சூத்திரப்பாவை;
கயிற்றை யியக்கி நம்மை யாட்டுபவன்
ஆநந்த நடனம் நடராஜன். தில்லைமன்றுணடிக்கின்ற
திருநடனத்தைக் கண்டு தரிசித்தோர்
மேலான உண்மைப் பொருளைக் கண்டு தெளிந்து பிறவிப்
பயனைப் பெறுவார்களாதவினால், 'தெரிசிக்க முத்தி
தருஞ் சிவசிதம்பரம்' என ஆன்றோர் கூறினார்.

“செய்ஞ்ஞின்ற நீல மலர்கின்ற தில்லைச்சிற்றர்பலவன்
மைஞ்ஞின்ற வொண்கண் ஈலைமகள் கண்டு மகிழ்ந்துநிற்க
நெய்ஞ்ஞின் றெரியும் விளக்கொத்த நீல மணிமிடற்றுள்
கைஞ்ஞின்ற வாடல்கண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு

[காண்பதென்னே.]”

தில்லைத் திருநடனத்தைக் கண்டு 'தரிசித்த கண்ணினாலே
பின்னர்க் காண்பதற்குத் தகுந்த பொருள் வேறு இல்லை
யாதலால், மைதீட்டிய ஒள்ளிய கண்ணினையுடைய
உமாதேவியார் கண்டு மகிழ்ந்து நிற்ப, எம்மிறைவன்

கனகசபையின் கண்ணே எந்நாளும் செய்கின்ற
ஆனந்த நடனத்தைக் காண்பதே கண்ணினைப் பெற்ற
பயனாகும்.'

"குனித்த புருவமூங் கொல்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமூங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த வையகத்தே."

திருச்சிற்றும்பலம்

	கு.	பை.
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் மொழியமுதம் (புதிய பதிப்பு)	6	50
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தேவரின் திவ்விய சரிதப் பாடல்	5	50
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் உபதேச மொழிகள்	4	00
விவேகாநந்தர் சம்பாஷணைகள்	3	50
ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை	3	50
திரு அருள் மொழி	3	50
ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம்*	2	75
உபநிஷத் ஸாரம் முதல் பாகம்	2	50
இரண்டாவது பாகம்*	3	00
தூய அன்னை யார் ஸ்ரீ சாரதாமணி தேவியார்	1	25
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண உபநிஷதம்	1	25
சாரதா தேவியார்	3	25
இந்தியப் பிரசங்கங்கள்	3	25
தேவி மாகாத்மியம்	3	00
பஜனாவளி	3	00
இந்துமத சாரம்	2	25
இராஜயோகம்	2	25
பகவத்கீதை வெண்பா*	2	00
ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம்*	1	75
ஞானோபதேசம்	2	00
துர்க்கா சரண நாகர்	1	50
ஸ்ரீ விவேகாநந்த சரிதம்	1	50
பக்தி ஸாரம்	1	37
ஸ்ரீ சாரதா தேவி சரிதம்	1	25
தூய அன்னை சாரதாமணி தேவியார்	1	25
(பாராயண) கீதை	1	25
ஸ்ரீ லலிதா த்ரிசதீ*	1	25
ஆத்மநிவேதனம்	1	25

KOVILUR-630 301

MANAGIRI VIA

	ரு.	பை.
திருக்கேதார யாத்திரை ...	1	25
திருக்கைலாயகிரி யாத்திரை ...	1	12
புருஷ ஸூக்தம்* ...	1	00
பாரதப் பெண்மணிகள் ...	1	00
கருமயோகம் ...	1	00
நமது தாய் நாடு ...	1	00
ஸந்தியாவந்தனம் ...	1	00
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சரிதம் ...	0	75
உப கதைகள் ...	0	75
பக்தியோகம் (புதிய 5ம் பதிப்பு) ...	0	75
கல்வி ...	0	75
தைத்ரீயோபநிஷத்து* ...	0	62
தற்கால இந்தியா ...	0	62
பக்தி மார்க்கம் ...	0	50
குருதேவர் வாக்கியம் ...	0	50
எனது வாழ்வும் பணியும் ...	0	50
எனது குருநாதர் ...	0	37
அமெரிக்கப் பிரசங்கங்கள் ...	0	37
எனது போர் முறை ...	0	37
எல்லாவற்றிலும் இறைவனைக் காணல் ...	0	31

* இவைகளுக்கு முழு காலிகோ பைண்டு புத்தகங்களும் கிடைக்கும், விவரத்திற்கு எழுதவும்.

ஒரு ரூபாய்க்குக் குறைந்த ஆர்டர்களுக்கு வி. பி. இல்கை. முன் பணமாக முழு விலையும் அனுப்பவேண்டும்.

ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண மடம்

மலிபாபுர் : : சிசன்னை-4.

தமிழ் நாட்டு பக்த சிகாமணிகளின்

ஞானப் பொக்கிஷம்

* திரு அருள் மொழி

ROVILLOOR MADALAI
ROVILLOOR - 630 302
(NEAR) KARAIKUDI
PHONE - 486644

தேவாரம், திருவாசகம், திவ்வியப் பிரபந்தம்
இவற்றிலிருந்து பொறுக்கித் தொகுத்த 500
பாக்கள், பக்தியைப் பற்றிய விரிவான
கட்டுரைகள், முதலியன அடங்கியது